

Ryparken 24/11-87

Kære John!

Jeg har lovet dig et brev, og
du skal din også have det,
selvom vi har talt om din
mor og hendes bortgang i tele-
fonen.

Du skriver på brevet til os:
"Tak, fordi I fortalte minder
om mor ved kaffen efter
begravelsen".

Jeg, kære John - minder var i
et hav af tidste du nævnt,
hvorfra jeg kan vil at holde så
meget af din mor?

Om hvad du har (Else må godt
"have" med!)

Da jeg var en lille pige - vel
omkring 8-9 år, holdt vores

bedstefar (Stoffer) ved en fest-
lig lydhed hos mine forældre, en
tabkette, hvor han blandt andet
tabkede for de to børnebørn, de
havde øjenbet lam og min mor
men så kom det: - især den ældste,
som jo er vores lyntebørn! ...

Jeg stod i døren og hørte det, og det
var den ældste sønning, der sadde
min søde barnesjel. Jeg troede jo,
at jeg var lige så højt elsket af mine
bedsteforældre som min søster. Og
så var det mig, at jeg bare var den
næste bedste.

Jeg køb prædende ind i søvnerelset.
Og den bare, så de mor var den eneste,
der øjeblikkelig fangede det nylidsa-
lige i bemærkning. Hun kom om
stændig ind til mig og trøstede mig,
og fortalte, at jeg var lige så elsket
som min søster, og at bedstefar skil-
ke havde ment det sådan. !!!

I den dag elskede jeg din mor ...
Du skriver det nok i skole, men
jeg var ofte "på ferie" i Thomas
Lantsgade, hvor naboerne røde mig
engang, fordi jeg efter flere dage

Stadig bevarede min lunde byole - III

"Min tante vadser og dryger den hver aften, måtte jeg så bekendt -

(Hvorfor jeg ikke havde skrevet med, var jeg usikker. Det må faktisk være en himmelsk kerne dengang.)

Men sidenhen fortalte vi ja med sylskibben (hvor i aldrig fik lavet en pind midover at opstille sig drikke).

Of course! Jamen, der kunne skrives bøger om al det, i oplevede dengang. Når jeg genopfriskede det for dit mor med på Blakgården, smilede og vishede min. Min kunne godt lide det.

B.l.a. den med at vi påstod, at min altid havde hånden i Wilheds tegnebog. Ikke for at tage penge fra ham, men for at sikre sig, at pengene var der endnu, så der var råd til en god middag eller en cappuccino på Markispladsen.

Da min mor skulle ind for at prøve en byole i Venedig, så din mor og jeg på hinanden og sagde

Samtidig: "Bare hvis ikke han passer det! Så bli's der til en middag mere"!!!

(Min kunne ikke passe den - heldigvis) -

"Gin-kammerater blev i også i Venedig."

Skål

||

Den sidste aften fandt din mor og jeg ud af, at det ikke var meget at skåle i flasken med op i byerne. Vi lag dem med i seng - mor der manglede citrus!

Vi købte i gulek til omme forældre, der boede i den nederste etage en stor ind af vinduet med en sædel; Vi manglede et foto. Vi vaskede min mor "havde, og der kom da også også - ende en anden op via siden. Så lå vi de gin-kammerater i sengen og lallede gin i os efter alle bevisens regler. (Om i fik kammermand, kan jeg ikke lide).

I Bergamo fik vi hjem efter en glad aften i selskab med Alfred og hans venner. Jeg havde den mor midter armen og sagde til hende: "Hold fast i mig, så vil have mig med ind til en privat fest, og det vil jeg

nr. 1
 I fjern, der går på den anden side,
 sagde: Kan du ikke blive op med
 din tante, så i hængt lidt ad fester.
 Og din mor holdt heldigvis fast i
 mig og reddede mig fra - jeg ved
 ikke hvad!!!

Jeg husker blive ved!!!
 Men alle mindeerne viser, at din
 mor var et varmt og kærligt menne-
 ske med en sans for humor, der er
 spælden at finde.
 Vi har lidt --- ja grinet, så vi
 var ved at rove!

Men du huske, at min far havde
 en indbygget bar i 135!!! Den brin-
 ne svunde ind, og der stod altid en
 masse lifemmelåret liker (holla Bols-
 bl.a.).

En nyårsaften havde min far taget
 det antal flasker frem, der skulle
 bruges - og derefter lukket kassen.
 Men på et eller andet tidspunkt
 sad din mor og tante Ellen og blev
 mere og mere opstemte - de grinede
 og spastede og var heldigvis
 Vi fandt langt om længe lidt af, at

de to mindre damer havde fin-
 det tidvis med den svungne
 bar. Og så havde de simpelt hen
 smagt på samtlige flasker!!
 De måtte begge søge ruse i mine
 forældres dobbeltseng.

Jeg har også mange ting - små
 gaver - som din mor har givet
 mig gennem årene. Som lærer
 jeg meget om, og ligesom hendes
 søme brude og brude.

Kære John! Det er godt, vi har al-
 le disse gode minder!!!

Jon vil jeg bede dig huske Else
 mange gange. Jeg håber, at I
 begge er ved godt helbred.

De kærlige hilsener
 din hustru
 og hendes
 Svendemand!

P. S. Priser du
 Stach Nelsens ???

Den 25/11-97. VII

D. S. Jeg synes om også, at du skal have et par billeder om din bare far. Han var jo også et dybt lydelssind menneske, som vi har haft mange minde timer med. Jeg var jo hans "els-vie", som du måske ved!!!

Vi var på vej til Gøbing og i bogen tog en bordmand fejl. Han lagde ans på din mor, og gjorde langde hen i hans tegning, for det op for ham, at det ikke var blide, der var enlig, men omg. Han brøede, at din far og jeg var gift. Derfor dette "els-vie", når jeg skrev til dem.

I Gøbing syntes din far, at jeg var mange billeder, inden vi kom ned. Derfor sagde han altid, at spørge ind foran bamsen i sidste øjeblik!!! Men en dag brøede jeg, at jeg havde været ham. Jeg stod på en lille kugle (børste) og fotograferede en forsvende bro med lysens lys som baggrund. Det billede blev fremkaldt, som

VIII
så man så mellem broens leen!
Janus!!! Det så held uhyldigt ned.
Han havde biffet på lår og bækken!!!
På landet lyalp han jo tit far-bl.
a. med hvide på tyrbakken -

tege var med og han var jo pøt tently -
heden selv. Det skulle være akkurat!
Him og din far sagde - "Det er en
lyge ting. Den der f. els. skal jo al-
ding af aligevel!!!"

(V. d. d. mange år efter med ad nogle
døren af, da vi skulle lægge mig i grube
og sende da en "venlig hilsen til din
far og min").

Så da Ole og din far malede mors
børsteh. En. Det syntes, der skulle
være en "afslutning" mellem taped og
vej på midten børs over. Der blev
malede en sort linie!

Så det gik, der var clamp i bakskeut,
drev farven ned ad væggen!!! Ek. ja!

Men din far var altid lydelssind-
den selv. Vore farer har haft meget
spov, da de byggede hvide bøger i Hørbe
og i Roserbo

Det var blot en lille liglaad
også det din far, som jeg også ledede
meget af. Karljoh. King.

